

Nieuwsbrief Mertonvrienden van de Lage Landen

In dit jaar 2025 valt Pinksteren pas laat, op 8 juni. Wanneer deze nieuwsbrief u bereikt staat het feest van Pinksterfeest dus nog voor de deur. In 1961 schreef Thomas Merton aan de vooravond van Pinksteren het volgende gebed.

Een gebed tot God de Vader op het vigilie van Pinksteren

Thomas Merton

Een gebed tot God de Vader op het vigilie van Pinksteren.

Vandaag, Vader, looft de blauwe hemel u. De tere groen en oranje bloesems van de tulpenboom prijzen u. De blauwe heuvels in de verte prijzen u, samen met de zoet geurende lucht die overvloedt van schitterend licht. De kibbelende vliegenvangers prijzen u met het loeiende vee en de kwartels daarginds. Ik ook, Vader, prijs u, met al mijn broeders hier, ze geven stem aan mijn eigen hart en aan mijn eigen stilte. Wij zijn allen één stilte en een verscheidenheid van stemmen.

U bracht ons samen, u hebt ons één en velen gemaakt. u hebt mij hier te midden van dit alles geplaatst als getuige, als bewustzijn en als vreugde. Hier ben ik. In mij is de wereld aanwezig en bent u aanwezig. Ik ben een schakel in de keten van licht en aanwezigheid. U hebt van mij een soort middelpunt gemaakt, maar een middelpunt dat nergens is. En toch ben ik ook "hier", laat ons zeggen dat ik "hier" ben onder deze bomen, en onder geen andere.

Lange tijd was ik in duisternis en droefheid en ik veronderstel dat mijn verwarring mijn eigen schuld was. Ongetwijfeld was het mijn eigen wil die deze droefheid veroorzaakte en ik betreur dat, barmhartige Vader, maar ik betreur het niet alleen maar, omdat deze formulering acceptabel is als een officieel antwoord op alle problemen. Ik weet dat ik gezondigd heb, maar die zonde is niet te vinden op een of andere lijst. Misschien heb ik te veel gezocht in alle lijsten om te ontdekken wat mijn zonde was, en ik wist niet dat de zonde nu net dat zoeken in al die lijsten was, terwijl u me liet weten dat dit zinloos was. Mijn "zonde" staat niet op de lijst en misschien is ze niet eens een zonde. In ieder geval kan ik niet weten wat het is en trouwens, ongetwijfeld is daar niet eens iets.

Wat dan ook mijn bijzondere dwaasheid mag zijn geweest, de gebeden van uw vrienden en mijn eigen gebeden zijn op de een of andere manier beantwoord en nu sta ik hier, in deze eenzaamheid, voor u en ik ben blij dat u me hier ziet. Want het is hier, denk ik, dat u mij wilt zien en dat ik door u gezien word. Dat ik hier ben is een antwoord dat u van mij hebt gevraagd op iets wat ik niet duidelijk heb gehoord. Maar ik heb geantwoord en daarmee ben ik tevreden: er is nu weinig meer dat we daarover hoeven te weten.

U vraagt van mij hier niets anders dan dat ik tevreden ben om uw kind en uw vriend te zijn. Wat niets anders betekent dan uw vriendschap te aanvaarden omdat het uw vriendschap is en uw vaderschap omdat ik uw zoon ben. Deze vriendschap is zoonschap en is Geest. U hebt me hierheen geroepen om steeds opnieuw in de Geest geboren te worden als uw zoon. Steeds opnieuw geboren worden in licht, in kennis, in niet-weten, in geloof, in bewustzijn, in dankbaarheid, in armoede, in aanwezigheid en in lofprijzing.

Als ik iets te kiezen heb, dan is het dat ik hier mag leven en misschien ook sterven. Maar in elk geval is het niet het leven of sterven waar het op aankomt, maar op het vol vertrouwen uitspreken van uw naam in dit licht, in deze onbezochte plaats: uw naam "Vader" uit te spreken juist door hier te zijn als "zoon" in de Geest en het licht, door u geschonken. En het is geen onaards licht, maar heel eenvoudig deze doodgewone dag in juni met zijn stralende velden, zijn tulpenbomen, de dennen, de bossen, de wolken en de bloemen overal.

Hier te zijn met de stilte van het zoonschap in mijn hart betekent een middelpunt zijn waarin alle dingen in u samenkomen; en voor dit moment is dat zeker genoeg.

Daarom, Vader, smee ik u mij in deze stilte te bewaren opdat ik daarin het woord van uw vrede en het woord van uw barmhartigheid en het woord van uw goedheid voor deze wereld mag vernemen, en dat door mij misschien uw woord van vrede gehoord mag worden waar het lange tijd niet mogelijk was dat iemand het hoorde.

Laat ik hier uw waarheid mogen leren en voor die waarheid leren lijden.

Het licht zelf en de tevredenheid en de Geest zijn genoeg.

Amen.

Thomas Merton, *Bespiegelingen van een schuldige toeschouwer*. Eindhoven, Damon, 2020, blz.178-80.

Het artikel van de Maand van onze nieuwsbrief mag u delen met belangstellenden.

**Meer over Thomas Merton & de Mertonvrienden van de Lage Landen:
www.thomasmerton.nl**